

Gróf Széchenyi István imái.

„Mindenható bírása az embereknek, s a megfoghatatlan mindenségnek, aki előtt bámulattal és imádással borulok le, s csak gyöngeségemet s aggódó szívem dobbanásait érzem, engedd mérlegelnem magamban azt az erényt és tökéletességet, melyet az ember minden hibái s tomboló szenvedélyei mellett itt e földön elérhet. Add nekem a benső vigaszt s a lélek csendes nyugalma, mely nélkül a röghöz kötött ember a te szemléletedben nem gyönyörkedhetik s lelke ama magas földfeletti szárnyalást el nem érheti, melyre a tétovázó kedélyt az ájtatos ima rövid perczekig képesitheti. Engedd, hogy ily magaslaton megmaradhassak, s aczélozd meg elmebeli tehetőségemet, hogy bár még életben vagyok, le!kileg halott lehessek s tiszta képzelettel hozzád fölemelkedve a te jóságodat és nagyságodat megismerjem, s földi létem célját fölfoghassam. Tedd meg magad, hogy eszem megértsen téged. Tisztítsd meg lelkemet az előítéletektől, s töltsd el szívemet véghetetlen béketűrőssel és szeretettel az egész emberiség iránt. Vess fátyolt az elmúlt életemre s engedd meg, hogy tapasztalataimból, kalandjaimból, hibáimból és vétkeimből, végre az a mi legjobb lesz, háramoljék reám, boldogult öreg atyámra és szeretett C* sógornőmre, s oly utakon, melyeket Te legjobbnak vélsz, vezess el engem végre hozzájuk, a kiket oly forrón szerettem. Engedd, hogy éltem napjait S.-val osztthassam meg s általa találhassam meg azt a vigaszt és békét, melyet magam soha se fognék megtalálni, s hogy vele egyesülve szentelhessem neked s a te dicsőségednek életemet. Ha pedig jobbá nem lehetnék általa, sem ő jobbá nem lehetne általam, úgy inkább válassz el bennünket, s engedd, hogy különböző utakon valamikor az örökkévalóságban ismét összetalálkozhassunk.“

Mindenható Isten, hallgasd meg minden órai imámat. Töltsd el szívemet angyali tiszta szeretettel embertársaim, hazám s honfiaiim iránt. Világosíts föl engem egy cherub lángszellemével, erős eszével. Engedj a jövőmbe pillantanom s megkülönböztetnem a jónak magvát a gonoszok magvától. Add tudtomra, mit tegyek és miként kezdjem, hogy neked egykor azon tőkéről, melyet reám bízál, beszámolhassak. Gondolkodni akarok és dolgozni éjjel és nappal, egész életmen át. Segítsd sikerre azt, a mi jó; tipord el csirájában azt, a minek rossz gyümölcse lehetne. Nyujtsd segélyedet, hogy minden heves indulatot elnyomhassak magamban. Engedd, hogy igaz lelki alázattal tekintsek mindent a világon s fogjak hozzá bármihez. Azt az angyalt pedig, a kitől világosságot nyerek, engedd élni békében s csendes boldogságban!

Ezen imám ne szóval legyen elmondva, hanem tetteimben szünetlen az éghez bocsátva. (Decz. 1826.)

*

Isten, te foglalatja minden jónak, magasztosnak, tökéletesnek, befejezettnek, töltsd meg szívemet és lelkemet a Te szellemeddel.

Erősíts meg engem mennyei hatalmaddal, hogy földi gyarlóságaimon erőt véve, elmémet hozzád fölemelhessem!

Tisztíts meg érzéseimet minden hozzám tapadó földi salaktól, s világosságoddal töltsd be emberi természetemet, hogy ez a Te műved hozzád méltó lehessen.

Önts bizalmat lelkembe, s ne engedd meg, hogy a te végzéseidet bíralgassam, vagy éppen kételkedhessem a te mindenhatóságod, mindentudásod és véghetetlen irgalmaságodban.

Add végre a te legjobb áldásodat minden hozzátartozóimra s barátimra, hogy egykoron mindnyájan együtt Téged dicsőíthessünk és magasztaljunk mindörökké Amen. (Decz. 16. 1832. Cr. — imakönyvébe.)

Zarándokoljunk Nagy-Czenkre.

A magyarok igazi zarándokhelye legyen *Nagy-Czenk*, hol a legnagyobb magyar, *gróf Széchenyi István* örök álmát alussza s a hol szép és sikerült szobra áll.

Imádkozunk hamvainál, hogy legyen Magyarország olyan, aminővé ő akarta volna tenni.
